

Türjei Zoltán

Rapszódia az időről

addig te mit csinálsz, idő, míg hullámpalán fénykigyó útjára indul?

addig te mit csinálsz, idő, míg félbehagyott köröket rajzol poharam?

addig te mit csinálsz, míg szikla porlad hamuvá?

míg Szent Péter őrzi a kulcsot?

te, üresen tátongó, mindent belepő, miértekre és hogyanokra ráülő idő.

te, gyorsuló pulzusom szapora léptekkel követő, váróteremben ásítva

mellettem pihenő,

másodpercmutatót monoton kísérő, táguló repedéseket évtizedekig figyelő idő.

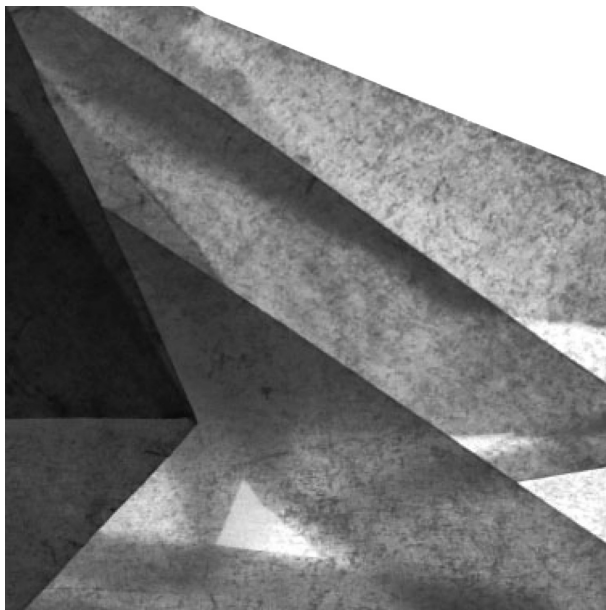
addig te mit csinálsz, míg a fák tenyerükkel árnyjátékot vetítenek júliusom falára?

míg verssorokká dagad ereimben az alkohol?

addig te mit csinálsz, idő, míg tücskök vágják apró szeletekre a csöndet?

míg feleségem mélyaltatásban, a hidraulikusan záródó ajtók mögött,

és én bejárom négy évtizedem pislákoló fényeit?

TÜRJEI ZOLTÁN (1976) költő. Utóbbi verseskötete: *Térkép helyett* (2014).